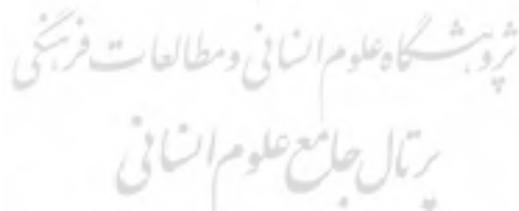

ارزیابی کمیت و ماهیت افشاگری اطلاعات حسابداری زیستمحیطی و اجتماعی در ایران

قدرت‌الله طالب‌نیا^۱، راضیه علی‌خانی^۲، مهدی مران‌جوری^۳

چکیده: این پژوهش به ارزیابی کمیت و ماهیت افشاگری اطلاعات حسابداری زیستمحیطی و اجتماعی در بورس اوراق بهادار تهران می‌پردازد. برای اندازه‌گیری و مقایسه کمیت و ماهیت افشاگری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها از تحلیل محتوی استفاده شده است. این پژوهش سطح افشاگری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی را با تعداد جمله‌اندازه‌گیری می‌کند. در این پژوهش ۶۶ شرکت پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۹ بررسی شده است. برای تجزیه و تحلیل یافته‌ها از آمار توصیفی و آمار استنتاجی استفاده شده است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد، شرکت‌های ایرانی ترجیح می‌دهند اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی را در گزارش هیئت مدیره به‌شکل اطلاعات اخباری افشا کنند. بیشترین افشا در بخش منابع انسانی و سپس در بخش محصولات و خدمات بوده است. ما همچنین یافته‌یم که شرکت‌ها تمايل دارند اخبار بی‌طرفانه سپس اخبار خوب را بیشتر از اخبار بد افشا کنند.

واژه‌های کلیدی: کمیت افشاگری، ماهیت افشاگری، افشاگری زیستمحیطی و اجتماعی، تحلیل محتوی.

۱. استادیار حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
۲. دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
۳. داشتجوی دکتری حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۱/۰۱/۱۵

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۱/۰۵/۲۰

نویسنده مسئول مقاله: راضیه علی‌خانی
E-mail: alikhani_12@yahoo.com

مقدمه

پژوهش‌های انجام شده در سال‌های اخیر منجر به انتقاد چارچوب گزارشگری مالی سنتی و توانایی آن برای فراهم کردن صورت کاملی از فعالیت‌های شرکت و ادای پاسخگویی آن شده است (Guthrie & Boedker, 2006). شواهد تجربی نشان می‌دهد، گروه‌های مختلف در جامعه، متقارضی اطلاعات پاسخگویی زیستمحیطی و اجتماعی هستند و برخی بر گزارش‌های شرکت برای آگاهی از فعالیت‌های سازمان تکیه می‌کنند (Williams, 1999). گزارشگری زیستمحیطی و اجتماعی ابزاری برای پاسخگویی و حسابدهی شرکت‌ها در قبال عملکرد خویش است. گزارش‌ها باید اطلاعات بی‌طرفانه‌ای فراهم کنند که به ذی‌نفعان اجازه دهد تا برآورد قابل اطمینانی از عملکرد زیستمحیطی و اجتماعی سازمان داشته باشند (Gray, 2006). جونز^۱ (۲۰۱۱) معتقد است، افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی بخش مهمی از روش ارتباط شرکت‌ها با ذی‌نفعانشان است (Jones, 2011). همچنین افشاری داده‌های حسابداری زیستمحیطی و اجتماعی، بخش‌های مختلف جامعه را قادر می‌سازد، موقعیت شرکت درخصوص حفاظت از محیط زیست را درک کرده، چگونگی توجه سازمان به موضوع‌های زیستمحیطی و اجتماعی را بررسی کنند. چو و همکاران^۲ (۲۰۱۲) نیز معتقدند، افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت ابزاری برای مدیریت، جهت کاهش مواجه شدن با فشارهای سیاسی و اجتماعی است (Cho et al., 2012).

با توجه به افزایش آلودگی در کشورمان که متأثر از فعالیت‌های صنایع مختلف است و از آنجا که شرکت‌های ایرانی با فشارها و الزامات قانونی کمی برای افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی مواجه هستند و از طرفی شیوه‌های افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه و خصوصیات و الگوهای افشاری زیستمحیطی و اجتماعی بین بخش‌های مختلف، متنوع است (Gao et al., 2005); در این پژوهش پژوهشگران قصد دارند کمیت و ماهیت افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی مانند سطح، محل، موضوع، نوع اطلاعات و نوع اخبار افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی را در گزارش‌های سالانه شرکت‌ها ارزیابی کنند. شواهد ناشی از این پژوهش خواهد توانست به ادبیات جاری در زمینه افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در چارچوب پاسخگویی زیستمحیطی و اجتماعی وسعت بخشد.

1. Jones

2. Cho et al.

ادبیات پژوهش

تئوری‌های افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی

تئوری‌های مختلفی وجود دارد که انگیزه شرکت برای افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی را توضیح می‌دهد؛ مانند تئوری اقتصاد سیاسی^۱، تئوری مشروعیت^۲ و تئوری ذی نفعان^۳ (Jenkins & Yakovleva, 2008).

تئوری اقتصاد سیاسی: این تئوری تأیید می‌کند که حسابداری می‌تواند نقش محوری در شیوه ساختار سازمانی و محیط‌شناختی، به طور اقتصادی، سیاسی و اجتماعی بازی کند (Guthrie & Parker, 1990).

در تئوری اقتصاد سیاسی، جامعه، سیاست و اقتصاد جدا از هم نیستند و مسائل اقتصادی را نمی‌توان بدون در نظر گرفتن مسائل اجتماعی و سیاسی بررسی کرد. در واقع گزارشگری مالی به عنوان ابزاری برای انتقال مقاصد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برای طیف وسیعی از استفاده کنندگان به کار می‌رود (مران جوری و علی خانی، ۱۳۹۰).

تئوری مشروعیت: تئوری مشروعیت از پارادایم اقتصاد سیاسی مشتق شده است و بر این فرض تمرکز می‌کند که یک سازمان باید نقش اجتماعی اش را به وسیله پاسخ به نیازهای جامعه و دادن آنچه جامعه می‌خواهد، حفظ کند (Azizul Islam, 2009). مفهوم مشروعیت پژوهشگر را قادر می‌سازد، ارتباطات اجتماعی یک سازمان را توضیح دهد. مطابق این تعریف از کنش متقابل سازمان با جامعه، تئوری مشروعیت پدیدار می‌شود. بنابراین، سطح تجانس بین فعالیت‌های شرکت و توقعات جامعه ناشی از فعالیت‌های شرکت، انعکاس مستقیم مشروعیت آن است (O'Donovan, 2002).

تئوری ذی نفعان: ادبیات بر دو متغیر اصلی تئوری ذی نفعان تأکید می‌کند. شاخه هنجاری (اخلاقی) و مدیریتی (ابزاری). از نظر اخلاقی، گزارش زیست محیطی و اجتماعی می‌تواند به عنوان یک مکانیزم پاسخگویی که تعهد یک سازمان نسبت به فعالیت‌هایش را منعکس می‌کند در نظر گرفته شود. دیدگاه مدیریتی توجه بیشتری به ادبیات گزارش زیست محیطی و اجتماعی می‌کند و بر نیاز به کنترل کردن ذی نفعان (کسانی که می‌پندازند تأثیر مستقیم و مهمی بر شرکت دارند) تمرکز می‌کند (Jamil et al., 2003).

-
1. Political economy theory
 2. Legitimacy theory
 3. Stakeholder theory

پژوهش های پیشین

ابیموبوی^۱(۲۰۱۱)، در پژوهشی یافت که شرکت های نیجریه ای ترجیح می دهند اطلاعات حسابداری زیست محیطی و اجتماعی را در گزارش هیئت مدیره، گزارش مدیر عامل و یادداشت های همراه به شکل اطلاعات کیفی کوتاه افشا کنند. همچنین نتایج نشان داد، حدود ۸۳ درصد شرکت های نمونه، اطلاعات حسابداری اجتماعی را در گزارش های سالانه افشا کردند. منابع انسانی، فعالیت های اجتماعی و زیست محیطی بیشترین افشا را به خود اختصاص دادند (Ebimobowei, 2011). ماهادئو و همکاران^۲(۲۰۱۱)، کاربرد گزارش زیست محیطی و اجتماعی شرکت های پذیرفته شده در بورس ایسلند را آزمودند. بر اساس تحلیل محتوى، نتایج افزایش مهم اما گرینشی در سطح و کیفیت افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در طول دوره تحت بررسی را نشان داد (Mahadeo et al., 2011). جونز(۲۰۱۱)، کاربرد نمودارها در گزارش های زیست محیطی و اجتماعی را بررسی کرد. یافته ها نشان داد، نمودارها به طور گسترده استفاده می شوند. همچنین شرکت ها در صنایع با تأثیر بیشتر بر محیط زیست تمايل دارند اخبار خوب را بیشتر از اخبار بد در نمودارها نشان دهند و نمودارها را بیشتر از شرکت ها در صنایع با تأثیر کمتر بر محیط زیست تحریف کردند (Jones, 2011). اریبی و جاو^۳(۲۰۱۰)، با استفاده از رویکرد تحلیل محتوى، تأثیر اسلام بر افشاری مسئولیت اجتماعی شرکت در سازمان های مالی اسلامی را آزمون کردند. نتایج حاصله تفاوت های با اهمیتی در سطح و وسعت افشا بین گزارش های سالانه سازمان های مالی مرسوم و سازمان های مالی اسلامی نشان داد (Aribi & Gao, 2010). لینچ^۴(۲۰۱۰)، کارکردهای افشاری اطلاعات زیست محیطی در گزارش های سالانه ارائه شده توسط نمونه ای از بخش های دولتی استرالیا را آزمود. نتایج تحلیل نشان داد، در طول دوره پژوهش، افشاری اطلاعات زیست محیطی با استفاده از شاخص افشا توسعه یافته، از ۳۳۶ گزارش در سال ۲۰۰۱ به ۴۴۹ گزارش در سال ۲۰۰۷-۸ افزایش یافت و افشا بین بخش ها در شرایط مشمول افشا، متفاوت بود (Lynch, 2010). جاو و همکاران^۵(۲۰۰۵)، الگوها و تخمین های افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در هنگ کنگ را آزمودند. نتایج نشان داد، تفاوت صنعت بر سطح، موضوع و محل افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی شرکت تأثیر دارد. همچنین Gao بیشترین بخش های گزارش سالانه برای افشا، یادداشت های همراه صورت های مالی است (

1. Ebimobowei

2. Mahadeo et al

3. Aribi & Gao

4. Lynch

5. Gao et al

(et al., 2005). جمیل و همکاران(۲۰۰۳)، با استفاده از رویکرد تحلیل محتوی به این نتیجه رسیدند که سطح افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در مالزی پایین است؛ همچنین شرکت‌های مالزیایی ترجیح می‌دهند، اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی را در گزارش مدیر عامل، صورت‌های مالی و گزارش هیئت مدیره به‌شکل اطلاعات اخباری افشا کنند (Jamil et al., 2003). مطالعات انجام‌شده در ایران محدود به بررسی کیفیت افشا (نورووش و حسینی، ۱۳۸۸؛ سجادی، زارع‌نژاد و جعفری، ۱۳۸۸)، افشاری اختیاری (کاشانی‌پور، رحمانی و پارچینی، ۱۳۷۶) و افشاری مالی (ایزدی‌نیا، ۱۳۷۶) است.

فرضیه‌های پژوهش

محل افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

طبق پژوهش‌های انجام‌شده، سرمایه‌گذاران به بعضی از بخش‌های گزارش سالانه که از سایر بخش‌ها مهم‌تر است، توجه بیشتری می‌کنند (Elijido-Ten et al., 2010). محل افشاری اطلاعات در بخش‌های مختلف گزارش سالانه (صورت‌های مالی، یادداشت‌های همراه، گزارش حسابرس، گزارش هیئت مدیره به مجمع عمومی، گزارش افزایش سرمایه) ممکن است سطح اهمیتی را که یک شرکت برای فعالیتها و عملکرد زیستمحیطی و اجتماعی اش قائل است منعکس کند (Gao et al., 2005). به طوری که جاو و همکاران(۲۰۰۵) نشان دادند، بیشترین بخش‌های گزارش سالانه برای افشا، یادداشت‌های همراه صورت‌های مالی است (Gao et al., 2005)؛ بنابراین، فرضیه اول به‌شکل زیر مطرح می‌شود.

فرضیه ۱: تفاوت معناداری در سطح افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها در بخش‌های مختلف گزارش سالانه وجود دارد.

موضوع افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

صنایع مختلف، تأکیدهای متفاوتی بر موضوع افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی دارند. بخش‌های حساس زیستمحیطی مثل شرکت‌های صنایع همگانی، بیشتر تمایل به افشاری مسائل زیستمحیطی دارند؛ مثل بازیافت ضایعات، صرفه‌جویی انرژی و کنترل آلودگی. در صنایع مالی و بانکداری به منابع انسانی به عنوان مهم‌ترین دارایی توجه می‌شود. برای افزایش تصور عمومی مطلوب، شرکت‌های خدمات مالی و بانکداری باید مسائل مرتبط به کارمندان را بیشتر افشا کنند؛ مثل برنامه‌های توسعه و آموزش، پرداخت پاداش و بازنیستگی (Gao et al., 2005).

بررسی شیوه‌های افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها در کشورهای توسعه-یافته غربی آشکار کرد، شرکت‌ها بر افشای منابع انسانی شامل تعداد کارکنان و پاداش، فرصت‌های برابر، سهم تحقیق مالکیت کارمندان و آموزش کارکنان تأکید بیشتری دارند و در نواحی حساس مثل فعالیت‌های واحد تجاری، پرداخت جایزه، برنامه‌های اضافی و هزینه‌ها افشای کمی وجود دارد (Kamla, 2007; Gray, 2006). با توجه به مطالب بالا فرضیه دوم مطرح می‌شود.

فرضیه ۲: تفاوت معناداری در موضوع افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد.

نوع اطلاعات افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

نوع اطلاعات افشا می‌تواند به صورت اخباری، پولی، مقداری (غیرپولی) یا ترکیبی از آنها دسته‌بندی شود (Mahadeo et al., 2011). یکی از محدودیت‌های استفاده از تحلیل محتوی در مطالعات افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی این است که شناخت کمیت افشا (سطح افشا) بیشتر از کیفیت آن است (Guthrie et al., 2008). برای رفع این محدودیت، پژوهشگران چندین مطالعه انجام دادند. گری و همکاران موضوع، نوع اطلاعات، تکرار گزارش و نوع اخبار را آزمودند (Gray, 2006). رار^۱ (۲۰۰۷) نشان داد، هفتاد درصد شرکت‌های استرالیایی مسائل زیستمحیطی و اجتماعی را تنها به صورت کیفی گزارش کردند که تنها شامل هفت درصد افشای کمی، پولی و غیرپولی بود (Raar, 2007). نتایج پژوهش گوتری و همکاران (۲۰۰۸) نشان داد، بیشترین افشا در شرکت‌های استرالیایی به صورت اخباری بوده است. همچنین یافته‌های آنها بیانگر این مطلب بود که کمتر از یک درصد افشا به صورت پولی و ۸/۲ درصد افشا به صورت غیرپولی بود (Guthrie et al., 2008). با توجه به پژوهش‌های انجام‌شده فرضیه سوم به شرح زیر مطرح می‌شود.

فرضیه ۳: تفاوت معناداری در نوع اطلاعات افشای زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد.

نوع اخبار افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت

نوع اخبار افشای می‌تواند به صورت اخبار خوب (مطلوب) که منعکس کننده اعتبار شرکت، اخبار بی‌طرفانه که منعکس کننده سیاست متدالوی شرکت و اخبار بد (نامطلوب) که منعکس کننده بدنامی

1. Raar

و بی اعتباری شرکت است طبقه بندی شود (Aboody & Kaznik, 2000). بر مبنای تئوری های اقتصاد سیاسی، تئوری مشروعيت و تئوری ذی نفعان، در صورت داوطلبانه بودن افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی، شرکت ها مایل به افشاری اطلاعاتی هستند که تصویر مطلوبی از شرکت ارائه دهد (مران جوری و علی خانی، ۱۳۹۰؛ فروغی، شهشهای و پورحسین، ۱۳۸۷). نتایج پژوهش جونز (۲۰۱۱) نشان داد، شرکت ها در صنایع با تأثیر بیشتر زیست محیطی تمايل دارند اخبار خوب را بیشتر از اخبار بد در نمودارها نشان دهند (Jones, 2011).

از آنجا که در ایران هیچ قانون، استاندارد یا آیین نامه ای شرکت ها را ملزم به افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی نکرده، هرگونه افشا از سوی شرکت ها به صورت داوطلبانه است؛ طبق تئوری های اقتصاد سیاسی، مشروعيت و ذی نفعان انتظار می رود شرکت های ایرانی اخبار خوب و بی طرفانه را بیشتر از اخبار بد (نامطلوب) افشا کنند. بنابراین، فرضیه چهارم به صورت زیر مطرح می شود.

فرضیه ۴: اطلاعات افشا شده زیست محیطی و اجتماعی شرکت های ایرانی بیشتر منعکس کننده اخبار خوب و بی طرفانه است تا اخبار بد.

روش پژوهش

پژوهشگران رشته حسابداری زیست محیطی و اجتماعی از تحلیل محتوی به عنوان روش پژوهش برتر برای جمع آوری شواهد تجربی استفاده می کنند (O'Donovan, 2002). تحلیل محتوی، تکنیکی برای جمع آوری داده هاست؛ شامل رمزگذاری اطلاعات کمی و کیفی به گروه های از پیش تعریف شده برای استنتاج الگو جهت ارائه و گزارش اطلاعات منتشر شده در یک تحلیل قبل اتکا، معقول و اصولی (Kamla, 2007). در این پژوهش برای ارزیابی کمیت و ماهیت افشاری اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی از تکنیک تحلیل محتوی استفاده شد. گام های پژوهش به شرح زیر است:

۱. تهیه ابزار رمزگذاری: در اولین مرحله پژوهش، چک لیست رمزگذاری شامل اقلام اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی که انتظار می رفت در گزارش های سالانه شرکت های ایرانی افشا شود، تهیه شد. اقلام اولیه از پژوهش اریبی و جاو (۲۰۱۰) و جاو و همکاران (۲۰۰۵)، انتخاب شده سپس با شرایط زیست محیطی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ایران تطبیق داده شد. ۴۳ قلم اولیه در پایان به ۳۸ قلم کاهش یافت.

۲. تعیین قوانین تصمیم و استخراج داده: قوانین تصمیم برای کاهش اختلاف بین رمزگذارها وجود بی طرفی در تصمیم‌گیری تعیین می‌شود. در این مرحله هر یک از ابعاد کمیت و ماهیت افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی به طور واضح و عملیاتی تعریف شد؛ یعنی بر پایه قوانین و روش‌های تنظیم شده، به طور دقیق مشخص شد که هر قلم به کدام بخش و زیربخش تعلق دارد. در بیشتر تحلیل محتوی افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی، جمله به عنوان واحد مناسب در تصمیمات رمزگذاری به کار گرفته شده است (Gray, 2006; Guthrie et al., 2008; Aribi & Gao, 2010; Azizul Islam, 2009؛ این پژوهش از جمله به عنوان واحد اندازه‌گیری افشا استفاده شد.
۳. آموزش رمزگذار: برای شروع فرایند تحلیل، افزون بر پژوهشگر، دو رمزگذار برای کسب فهم بهتر از روش پژوهش آموزش داده می‌شوند.
۴. قابلیت انکای ابزار رمزگذاری: برای اطمینان از این که تعریف بخش‌های مختلف تحلیل محتوی قابل اتکاست، قبل از استخراج داده و رمزگذاری، چک‌لیست رمزگذاری برای تخمین عملی بدن تعاریف بخش‌ها و زیربخش‌ها آزمون شد. بدین صورت که سه رمزگذار مختلف به طور مستقل طی یک آزمون آزمایشی، داده‌های موردنیاز پژوهش را از پنج گزارش سالانه استخراج و رمزگذاری کردند. نتایج با هم مقایسه شده، ابهامات بحث گردید تا پژوهشگر مطمئن شد که همه رمزگذارها قوانین رمزگذاری مشابهی را به کار گرفتند. در این مرحله ساختار رمزگذاری اصلاح شده، قوانین تصمیم دوباره تعریف شد. این فرایند با پنج گزارش سالانه دیگر تکرار شد تا این که هر سه رمزگذار با هم به توافق رسیدند.
۵. قابلیت انکای رمزگذاری: به این معنی است که داده‌های رمزگذاری شده به وسیله‌ی تحلیل محتوی، قابل اتکاست. به بیان دیگر، پژوهشگران مختلف به متن به روش مشابه رمز می‌دهند. برای اطمینان از قابلیت انکای رمزگذاری، همه گزارش‌ها به وسیله‌ی سه شخص رمزگذاری شد. در مرحله نهایی تنها پژوهشگر در فرایند قضاوت درگیر می‌شود. اختلاف رمزگذاری بین رمزگذارها دوباره تحلیل، بحث شده و تطبیق داده شد.
۶. شناسایی و کمی کردن افشا: در این پژوهش پنج نوع داده مرتبط با افشا (سطح، محل، موضوع، نوع اطلاعات و نوع اخبار افشاری زیستمحیطی و اجتماعی) با مطالعه دقیق گزارش‌های سالانه شرکت‌های نمونه و مشخص کردن هرگونه اطلاعات مرتبط به مسائل زیستمحیطی و اجتماعی و طبقه‌بندی آنها در بخش و زیربخش مناسب استخراج شد. سپس به هر جمله یک امتیاز داده شد. سطح افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی هر شرکت از طریق محاسبه‌ی مجموع امتیازات حاصل از تحلیل محتوی اندازه‌گیری شد.

جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است. از جامعه‌ی آماری یادشده، چند صنعت که نسبت‌به محیط زیست حساس هستند و چند صنعت که نسبت‌به محیط زیست حساسیت کمتری دارند به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای تعیین نمونه‌ی نهایی، شرکت‌هایی از صنایع انتخاب شده برگزیده شدند که قبل از سال ۱۳۸۵، برای اولین بار سهام‌شان در بورس عرضه شده باشد، جزو بانک‌ها و مؤسسه‌های مالی نباشند، زیرافشای مالی آنها متفاوت است و اطلاعات موردنیاز متغیرهای پژوهش در دسترس باشد. با درنظر گرفتن شرایط بالا، نمونه‌ای شامل ۶۶ شرکت انتخاب شد.

تعريف و سنجش متغیرهای پژوهش

برای اندازه‌گیری هر یک از متغیرهای پژوهش از چک‌لیستی به شرح زیر استفاده شد.

جدول ۱. تعریف و سنجش متغیرها

محل افشا	مجموع جملات افشا شده در زمینه‌ی افشاگری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در بخش‌های مختلف گزارش سالانه که عبارت است از (۱) صورت‌های مالی، (۲) یادداشت‌های همراه، (۳) گزارش هیئت مدیره به مجمع.
مجموع افشاگری	موضوع افشا به شش بخش و ۳۸ زیربخش به شرح زیر تقسیم شد.
	۱. زیستمحیطی: کنترل آلودگی، جلوگیری از خسارات زیستمحیطی، بازیافت یا جلوگیری از ضایعات، حفظ منابع طبیعی، تحقیق و توسعه، سیاست زیستمحیطی، سایر زیستمحیطی.
	۲. محصولات و خدمات: توسعه محصول / سهم بازار، کیفیت محصول/ ISO، ایمنی و سلامت محصول، توقف تولید، سایر محصولات و خدمات.
	۳. منابع انسانی: تعداد کارکنان، حقوق ماهانه/ پاداش نقدی و مزایا، سهام تحت تملک کارمندان، بازنیستگی و مزایای پایان خدمت، سلامتی و ایمنی در محیط کار، برنامه‌های آموزش و توسعه کارکنان، ورزشی و رفاهی، وام یا بیمه کارمندان، روحیه و ارتباطات کارمندان، سایر منابع انسانی.
	۴. مشتریان: سلامتی مشتریان، شکایات / رضایتمندی مشتریان، سیاست پرداخت دیرتر برای مشتریان خاص، تدارک تسهیلات و خدمات پس از فروش، پاسخگویی به نیاز مشتریان، سایر مشتریان.
	۵. اجتماعی: سرمایه‌گذاری اجتماعی، حمایت از فعالیت‌های جامعه، هدایا و خدمات خیریه، اقدامات قانونی/ دعاوی قضاوی، فعالیت‌های مذهبی/ فرهنگی، سایر اجتماعی.
	۶. انرژی: حفظ و صرفه‌جویی در انرژی، توسعه و اکتشاف منابع جدید، استفاده از منابع جدید، سایر زیست محیطی.

ادامه‌ی جدول ۱. تعریف و سنجش متغیرها

<p>نوع اطلاعات افشا می‌تواند به صورت اخباری، پولی، مقداری یا ترکیبی از آنها بیان شود.</p> <p>۱. اخباری: تعداد جملات افشا شده درباره نقش یا تعهد شرکت نسبت به مسائل زیستمحیطی و اجتماعی بدون هیچ اطلاعاتی درمورد مبلغ یا مقدار آن.</p> <p>۲. پولی: تعداد افشاری مسائل زیستمحیطی و اجتماعی شامل ارزش یا مقیاس پولی بدون اطلاعات بیشتر یا مقدار آن (مثل الزامات قانونی شرکت که باید کل مبلغ پولی افشا شود).</p> <p>۳. مقداری: تعداد افشاری مسائل زیستمحیطی و اجتماعی شامل مقادیر واقعی اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی بدون توضیحات بیشتر یا اطلاعات مالی.</p>	نوع اطلاعات افشاء
<p>افشاء می‌تواند به صورت اخبار خوب، بی‌طرفانه یا بد بیان شود.</p> <p>۱. اخبار خوب: تعداد جملات افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی که منعکس کننده اعتبار شرکت باشد مثل تحلیل موفقیت.</p> <p>۲. اخبار بی‌طرفانه: تعداد جملات افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی که به سیاست متدالوی شرکت یا قصد و هدف آن اشاره کند بدون هیچ گونه جانبداری.</p> <p>۳. اخبار بد: تعداد جملات افشاری اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی که منعکس کننده بی‌اعتباری شرکت باشد مثل باز خور منفی، نخ تصادفات، افزایش نقص فنی محصول.</p>	نوع افشاء

یافته‌های پژوهش

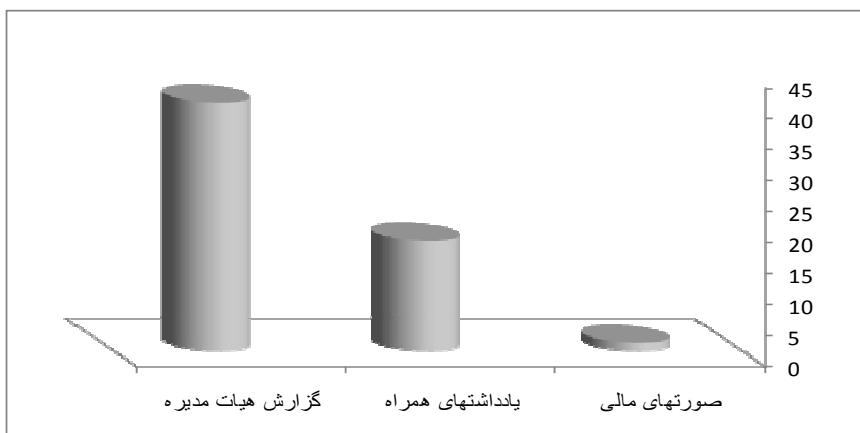
نتایج آزمون فرضیه اول

فرضیه اول پژوهش با استفاده از تجزیه و تحلیل واریانس مورد آزمون قرار گرفت که نتایج به شرح جدول و نمودار زیر است. در فرضیه اول محل افشاری اطلاعات برای هر یک از ۶۶ شرکت نمونه به سه بخش (۱) گزارش هیئت مدیره، (۲) یادداشت‌های همراه، (۳) صورت‌های مالی تقسیم شده است؛ بنابراین درجه آزادی به شرح زیر محاسبه می‌شود.

$$\text{درجه آزادی} = 197 - 1 - 66 * 3 = 66$$

جدول ۲. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه اول

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۵۰۴۶۴/۸۶۷	۲	۲۵۲۳۲/۴۳۳	۱۴۴/۱۰۳	.۰۰۰
برون گروهی	۳۴۱۴۴/۴۸۴	۱۹۵	۱۷۵/۱۰۰		
جمع	۸۴۶۰۹/۳۵۱	۱۹۷			

نمودار ۱. فراوانی افشا از نظر محل افشا

همان‌طور که در جدول شماره (۲) مشاهده می‌شود، سطح معناداری کوچک‌تر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می‌شود. بهیان دیگر تفاوت معناداری بین محل افشا اطلاعات در بخش‌های مختلف گزارش سالانه وجود دارد. همچنین نمودار شماره (۱) نشان می‌دهد که بیشترین افشا اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در گزارش هیئت مدیره و کمترین در صورت‌های مالی است.

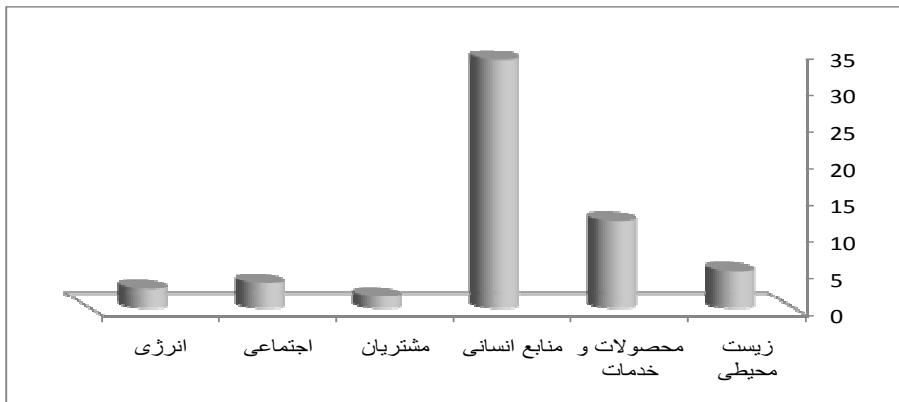
نتایج آزمون فرضیه دوم

نتایج آزمون فرضیه دوم پژوهش به شرح جدول و نمودار زیر است. در فرضیه دوم موضوع به شش بخش تقسیم شده بود؛ بنابراین، درجه آزادی به شرح زیر محاسبه می‌شود.

$$395 = 6(6 \times 6) - 1$$

جدول ۳. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه دوم

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۵۱۰۵۶/۸۲۴	۵	۱۰۲۱۱/۳۶۵		
برون گروهی	۱۹۰۰۱/۹۵۰	۳۹۰	۴۸/۷۲۳		
جمع	۷۰۰۵۸/۷۷۴	۳۹۵		۲۹۰/۵۸۰	.۰۰۰

نمودار ۲. فراوانی افشا از نظر موضوع افشا

جدول ۴. موضوع افشا بر حسب بخش‌ها

شرکت‌های افشا کننده		شرکت‌های افشا کننده		بخش
درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۵	۳	۹۵	۶۳	زیست محیطی
۲	۱	۹۸	۶۵	محصولات و خدمات
۰	۰	۱۰۰	۶۶	منابع انسانی
۳۸	۲۵	۶۲	۴۱	مشتریان
۱۷	۱۱	۸۳	۵۵	اجتماعی
۱۷	۱۱	۸۳	۵۵	نیزه

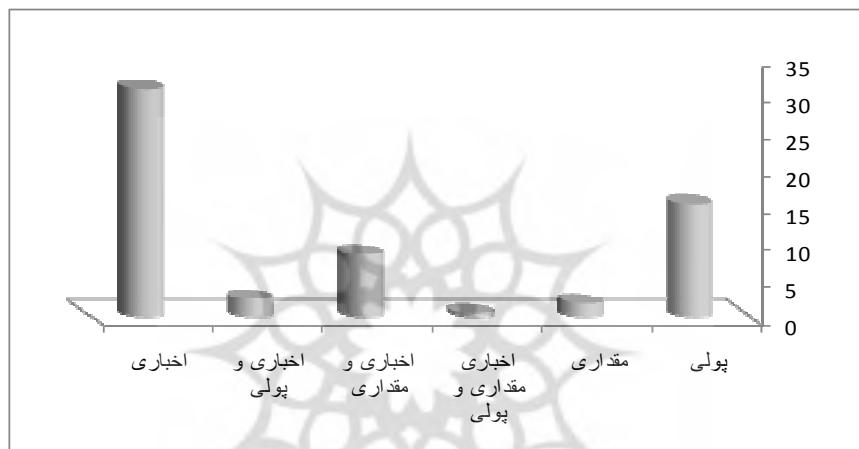
جدول شماره (۳) نشان می‌دهد، سطح معناداری کوچک‌تر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می‌شود؛ یعنی تفاوت معناداری در موضوع افشا اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. نمودار شماره (۲) نشان می‌دهد، بیشترین افشا در بخش منابع انسانی سپس محصولات و خدمات و کمترین افشا در بخش مشتریان است. جدول شماره (۴) نیز نشان می‌دهد، صد درصد شرکت‌های نمونه، در بخش منابع انسانی افشا داشتند؛ در حالی که ۶۲ درصد شرکت‌ها اطلاعاتی در زمینه مشتریان افشا کردند.

نتایج آزمون فرضیه سوم

فرضیه سوم پژوهش با استفاده از تجزیه و تحلیل واریانس آزمون شد که نتایج به شرح جدول و نمودار زیر است.

جدول ۵. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه سوم

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۴۵۱۱۵/۹۷۹	۵	۹۰۲۳/۱۹۶	۲۴۶/۱۳۸	.۰۰۰
برون گروهی	۲۵۴۵۴/۹۰۸	۳۹۰	۶۵/۲۶۹		
جمع	۷۰۵۷۰/۸۸۷	۳۹۵			

نمودار ۳. فراوانی افشاگری از نظر نوع اطلاعات

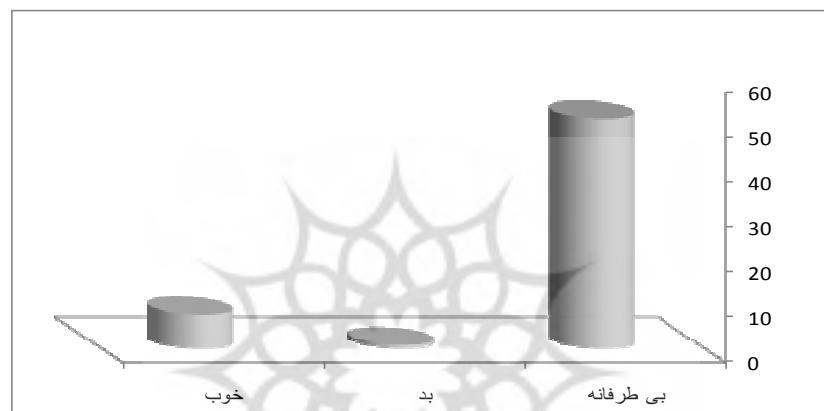
همان‌طور که در جدول شماره (۵) مشاهده می‌شود، سطح معناداری کوچک‌تر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می‌شود. بهبیان دیگر تفاوت معناداری در نوع اطلاعات افشاگری زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. نمودار شماره (۳) بیان‌گر این مطلب است که بیشترین نوع اطلاعات افشا شده از نوع اخباری و بعد از آن پولی بوده است. کمترین نوع اطلاعات افشا شده نیز از نوع اخباری مقداری و پولی است.

نتایج آزمون فرضیه چهارم

فرضیه چهارم پژوهش این گونه بیان شده بود که اطلاعات افشا شده زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌های ایرانی بیشتر منعکس‌کننده اخبار خوب و بی‌طرفانه است تا اخبار بد. فرضیه بالا آزمون شد که نتایج به شرح جدول و نمودار زیر است.

جدول ۶. تجزیه و تحلیل واریانس فرضیه چهارم

	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
درون گروهی	۹۹۳۱۸/۷۵۵	۲	۴۹۶۵۹/۳۷۸	۴۱۸/۳۳۲	.۰۰۰
برون گروهی	۲۹۱۳۰/۷۶۱	۱۹۵	۱۴۹/۳۸۹		
جمع	۱۲۸۴۴۹/۵۱۶	۱۹۷			

نمودار ۴. فراوانی افشا از نظر اخبار افشا

همان‌طور که در جدول شماره (۶) مشاهده می‌شود، سطح معناداری کوچک‌تر از پنج درصد است؛ بنابراین، فرض صفر رد می‌شود. بهیان دیگر تفاوت معناداری در نوع اخبار اطلاعات افشاء اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. نمودار شماره (۴) نشان می‌دهد که بیشترین اطلاعات افشا شده از نوع اخبار بی‌طرفانه و کمترین اطلاعات افشا شده از نوع اخبار بد است.

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

بیشتر شرکت‌ها برای مشروعيت بخشیدن به فعالیت‌های خود در مقابل اهدا کنندگان وجود و تأمین کنندگان منابع مالی شروع به گرداوری اطلاعات درباره‌ی ارزیابی اثرات اجتماعی و محیطی می‌کنند. افشاء اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی بخش مهمی از روش ارتباط شرکت‌ها با ذی‌نفعانشان است. با توجه به اهمیت افشاء اطلاعات زیست‌محیطی و اجتماعی، پژوهش حاضر

به ارزیابی کمیت و ماهیت افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در بورس اوراق بهادار تهران طی دوره زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۸۹ پرداخت. شواهد آزمون فرضیه‌ها به شرح زیر است:

شواهد آزمون فرضیه اول نشان می‌دهد، تفاوت معناداری در سطح افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها در بخش‌های مختلف گزارش سالانه وجود دارد. نتایج نشان می‌دهد، بیشترین افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی در ایران در گزارش هیئت مدیره به مجمع وجود دارد. نتایج همسو با نتایج پژوهش ابیموبی (۲۰۱۱) و لینچ (۲۰۱۰) ولی مغایر با نتایج پژوهش جمیل و همکاران (۲۰۰۳) است. به طوری که در پژوهش ابیموبی گزارش هیئت مدیره به مجمع بیشترین افشا را داشته؛ در حالی که در پژوهش جمیل و همکاران کمترین افشا را به خود اختصاص داده بود.

نتایج فرضیه دوم نشان می‌دهد، تفاوت معناداری در موضوع افشای اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. بهیان دیگر شرکت‌ها در صنایع مختلف، تأکیدهای متفاوتی بر موضوع افشا اطلاعات زیستمحیطی و اجتماعی دارند. نتایج نشان می‌دهد، در دوره‌ی مورد رسیدگی بیشترین افشا اطلاعات، مربوط به منابع انسانی است که این نتیجه همسو با پژوهش‌های ابیموبی (۲۰۱۱)، گوتري و همکاران (۲۰۰۸)، کاملا (۲۰۰۷)، کواسیریکون و شرر (۲۰۰۴) و جمیل و همکاران (۲۰۰۳) است. همچنین نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد، در دوره‌ی مورد رسیدگی صد درصد شرکت‌های مورد مطالعه ایرانی در زمینه‌ی منابع انسانی افشا داشتند. در حالی که این نرخ در پژوهش گوتري و همکاران در کشور استرالیا ۹۳ درصد بوده است. افشا ای مربوط به موضوعات انرژی و مشتریان در اولویت‌های آخر در این پژوهش قرار داشت که کماوبیش مطابق با پژوهش جاو و همکاران (۲۰۰۵) است. بهیان دیگر نتایج بر این مطلب تأکید دارد که شرکت‌های ایرانی تمایل زیادی به افشا اطلاعات در زمینه‌ی موضوعات انرژی و مشتریان درباره‌ی مسائل زیستمحیطی و اجتماعی ندارند. در مقابل مایل به افشا اطلاعات مربوط به منابع انسانی، به عبارتی مسائل رفاهی کارکنان خود هستند.

نتایج فرضیه سوم نشان می‌دهد، تفاوت معناداری در نوع اطلاعات افشا زیستمحیطی و اجتماعی شرکت‌ها وجود دارد. در ایران در دوره‌ی مورد رسیدگی بیشترین افشا به صورت اخباری و سپس از نوع پولی است. نتایج همسو با پژوهش‌های گوتري و همکاران (۲۰۰۸)، کواسیریکون و شرر (۲۰۰۴) و جمیل و همکاران (۲۰۰۳) است. البته گفتنی است، در پژوهش گوتري و پارکر (۱۹۹۰)، در کشور استرالیا افشا بیشتر به صورت غیرپولی بوده است.

نتایج فرضیه چهارم نشان می‌دهد، شرکت‌های ایرانی بیشتر تمایل به انتشار اخبار بی‌طرفانه و خوب در مورد مسائل زیستمحیطی و اجتماعی نسبت به اخبار بد دارند. نتایج همسو با

پژوهش های ماهادئو و همکاران (۲۰۱۱)، جونز (۲۰۱۱) و ابودی و کازینک (۲۰۰۰)؛ ولی مغایر با پژوهش اسکینر (۱۹۹۴) است. شاید دلیل این امر اختیاری بودن افشاء اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در ایران باشد؛ زیرا بر اساس تئوری های اقتصاد سیاسی، مشروعيت و ذی نفعان در صورت اختیاری بودن افشاء اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی، شرکت ها تمایل به افشاء اطلاعاتی هستند که تصویر مطلوبی از شرکت ارائه دهد. به نظر پژوهشگران ممکن است دلیل دیگر این باشد که مدیران شرکت های ایرانی برای حداکثر کردن پاداش شان سعی در کاهش و حذف اخبار بد دارند.

عدم اجرای حسابداری و گزارشگری اجتماعی، باعث کتمان بسیاری از حقایق موجود در شرکت ها می شود (خوش طینت و راعی، ۱۳۸۳)؛ از این رو پیشنهاد می شود، مراجع تدوین کننده استاندارد در زمینه حسابداری نسبت به ارائه رویه ها و دستور العمل های مناسب برای افشاء اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی در گزارش های سالانه شرکت ها اقدام لازم را معمول کنند. همچنین به سازمان بورس اوراق بهادر پیشنهاد می شود، شرکت ها را از نظر افشاء اطلاعات زیست محیطی و اجتماعی رتبه بندی کرده، نسبت به گنجاندن اطلاعات مشتریان و محصولات و خدمات در بخش گزارش عملکرد اجتماعی اقدام کنند تا کیفیت افشا از نظر موضوع بهبود یابد.

منابع

۱. ایزدی نیا، ن. (۱۳۷۶). تأثیر تدابیر افشاء مالی بر قیمت سهام. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۶، ۲۲-۲۳.
۲. خوش طینت، م. و راعی، ح. (۱۳۸۳). تأثیر ارائه اطلاعات حسابداری اجتماعی بر تصمیم گیری سرمایه گذاران. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۱(۳۷).
۳. سجادی، س.ح.، زراء نژاد، م. و جعفری، ع. (۱۳۸۸). ویژگی های غیر مالی مؤثر بر کیفیت گزارشگری مالی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۶(۵۷).
۴. فروغی، د.، شهشهانی، م. و پور حسین، س. (۱۳۸۷). نگرش مدیران درباره افشاء اطلاعات حسابداری اجتماعی. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۵(۵۲).
۵. کاشانی پور، م.، رحمانی، ع. و پارچینی پارچین، س.م. (۱۳۸۸). رابطه بین افشاء اختیاری و مدیران غیر موظف. مجله بررسی های حسابداری و حسابرسی، ۱۶(۵۷).
۶. مران جوری، م. و علی خانی، ر. (۱۳۹۰). تحقیق حسابدهی اجتماعی و محیطی. مجله دانش و پژوهش حسابداری، ۷(۲۴).

۷. نوروش، ا. و حسینی، س. ع. (۱۳۸۸). بررسی رابطه بین کیفیت افشاء (قابلیت اتكاء و به موقع بودن) و مدیریت سود. *مجله بررسی‌های حسابداری و حسابرسی*، ۱۶(۵۵).
8. Aboody, D., Kaznik, R. (2000). CEO stock option awards and the timing of corporate voluntary disclosures. *J. Acc. Econ.* 29(1), 73–100.
 9. Aribi, A., & Gao, S. (2010). Corporate social responsibility disclosure. *Journal of Financial Reporting and Accounting*, 8(2), 72-91.
 10. Azizul Islam, M. (2009). *Social and Environmental Reporting Practices Organizations Operating in, or Sourcing Products from, a Developing Country: Evidence from Bangladesh*. University of Dhaka.
 11. Cho, CH. H., Guidry, R. P., Hageman, A. M., & Patten, D. M. (2012). Do actions speak louder than words? An empirical investigation of corporate environmental reputation. *Accounting, Organizations and Society*, 37, 14–25.
 12. Ebimobowei, A. (2011). A Study of Social Accounting Disclosures in the Annual Reports of Nigerian Companies. *Asian Journal of Business Management*, 3(3), 145-151.
 13. Elijido-Ten, E., Kloot, L., & Clarkson, P. (2010). Extending the application of stakeholder influence strategies to environmental disclosures: An exploratory study from a developing country. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 23(8), 1032–1059.
 14. Gao, S. S., Heravi, S., & Xiao, J. Z. (2005). Determinants of corporate social and environmental reporting in Hong Kong: A research note. *Accounting Forum*, 29, 233–242.
 15. Gray, R. (2006). Social, environmental and sustainability reporting and organizational value creation. Whose value? Whose creation? *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 19(6), 793–819.
 16. Guthrie, J., & Boedker, C. (2006). Perspectives on “new” models of business reporting: A reflective note. *Accounting, Auditing and Accountability Journal*, 19(6), 785–792.
 17. Guthrie, J., Cuganesan, S., & Ward, L. (2008). Industry specific social and environmental reporting: The Australian Food and Beverage Industry. *Accounting Forum*, 32, 1–15.
 18. Guthrie, J.E., & Parker, L.D. (1990). Corporate social disclosure practice: A comparative international analysis, *Advances in Public Interest accounting*, 3, 59-76.

19. Jamil, C.Z.M., K. Alwi & Mohammed, R. (2003). Corporate social responsibility disclosure in the annual reports of Malaysia companies: A longitudinal study. *Analysis*, 10(1), 139-159.
20. Jenkins, H., & Yakovleva.N. (2008). Corporate social responsibility in the mining industry: Exploring trends in social and environmental disclosure. *Journal of Cleaner Production*, 14, 271-284.
21. Jones, J. M. (2011). The nature, use and impression management of graphs in social and environmental accounting. *Accounting Forum*, 35, 75–89.
22. Kamla, R. (2007). Critically appreciating social accounting and reporting in the Arab Middle East: A post colonial perspective. *Adv. Int. Account*, 20, 155-177.
23. Kuasirikun, N. & Sherer, M. (2004). Corporate social accounting disclosure in Thailand. *Accounting. Auditing & Accountability Journal*, 17(4), 59-75.
24. Lynch, B. (2010).An examination of environmental reporting by Australian state government departments, *Accounting Forum*, 34, 32–45.
25. Mahadeo, J., Oogarah-Hanuman, V., & Soobaroyen, T. (2011). Changes in social and environmental reporting practices in an emerging economy (2004–2007): Exploring the relevance of stakeholder and legitimacy theories. *Accounting Forum*, 38, 1–18.
26. O'Donovan, G. (2002). Environmental Disclosures in the Annual Report: Extending the Applicability and Predictive Power of Legitimacy Theory', Accounting, *Auditing & Accountability Journal*. 15, 3, 344-371.
27. Raar, J. (2007). Reported social and environmental taxonomies: A longer-term glimpse. *Managerial Auditing Journal*, 22(8), 840–860.
28. Skinner, D. (1994).Why Firms voluntarily disclose bad news. *J. Acc. Res.* 32, 38–60.
29. Williams, S. M. (1999). Voluntary Environmental and Social Accounting Disclosure Practices in the Asia-Pacific Region: An International Empirical Test of Political Economy Theory, *The International Journal of Accounting*, 34(2), 209-238.